

O alegere decisivă

„Ce, iarăși alegeri?” Da, așa se poate spune, căci în acest veac democratic par să vină alegeri de o formă sau alta cu intensitate mărită. Fie că este vorba de camera deputaților, de parlamentul unui land, de comună sau altceva, alegerile au devenit parte componentă a vieții normale a cetățeanului fiecărui stat modern. În astfel de ocazii se folosesc frecvent cuvinte ca „decisiv”, „critic”, „urmări grave”, pentru a convinge pe alegători că alegerile ce urmează să aibă loc sunt mai importante decât toate cele anterioare.

Din istorie știm că unele alegeri nu au fost cu urmări așa de grave, precum cum au fost prezentate mai înainte. Pe de altă parte unele scrutine au adus fără îndoială schimbări deosebite, unele spre mai bine, altele spre mai rău. Astfel de ocazii au marcat probabil pe cititor.

În orice caz în istorie se relatează despre o alegere care iese în evidență și depășește pe toate celelalte alegeri, căci cu toate că ea a avut loc cu aproape 2000 de ani în urmă, consecințele ei au influențat toate secolele care au urmat după aceea și au ajuns până la noi; nici înainte de atunci și nici după aceea nu a fost o alegere cu o importanță așa de mare ca aceasta. Ea a avut loc în anul 29 după Hristos; locul era Ierusalim; momentul era sărbătoarea pascală iudaică, și conducătorul executiv al alegerii era guvernatorul roman al provinciei Iudeea, numele lui era Pilat din Pont. Motivul pentru această alegere era să se decidă cine dintre doi întemnițați trebuia să fie lăsat liber. Alegerea trebuia făcută între

1. Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Împăratul iudeilor și Prințul păcii (El a mers prin Iudeea și Samaria și Galileea predicând, învățând, vindecând) și
2. Baraba, un întemnițat renumit, descris ca jefuitor, răzvrătit și ucigaș.

Această alegere era realmente o alegere decisivă. Numai două persoane stăteau spre alegere; în felul acesta chestiunea era clară și simplă din acest punct de vedere. Însă despre ce era cu adevărat vorba, alegerea era între dreptate și nedreptate, între ceea ce era corect și fals, bun și rău, pace și violență, ordine și dezordine.

Când în cele din urmă a venit momentul deciderii, Pilat din Pont L-a scos afară pe Isus și mulțimea a strigat într-un glas: „Ia-L pe acesta și eliberează-ne pe Baraba”. Șovăielnic, nehotărât Pilat a întrebat mai departe: „Ce să fac deci cu Isus, care Se numește Hristos?” și din mulțime a venit hotărârea unanimă: „Răstignește-L, răstignește-L!” – o alegere încărcată de fatalitate! Un tâlhar, un răzvrătit și ucigaș a fost preferat în locul lui Isus Hristos, la care nu s-a găsit nici o vină, așa cum a declarat de trei ori guvernatorul roman.

Au trecut secole de la acel an 29 după Hristos, însă urmările rele ale acestei alegeri unice în felul ei nu au fost nici până astăzi înlăturate; violența, hoția, omorul, jaful, răpirea, neliniștea națională și internațională sunt caracteristicile ziarelor zilnice. Epoca de aur, care a fost descrisă așa de des de poeți, după care dorește omul, pe care politicienii au prezentat-o așa de

des, ca și cum ea ar sta la colțul următor al străzii, nu a venit încă. De ce toate acestea? Numai pentru că într-o lume, care a lepădat și răstignit pe Prințul păcii, nu poate exista pace.

Este Dumnezeu indiferent de alegerea care s-a făcut în acea zi tristă și gravă în Ierusalim? Nicidecum! Acela, căruia oamenii I-au rezervat o cruce și un mormânt, a fost înălțat și glorificat și acum șade la dreapta Maiestății în înălțime în cer. El așteaptă timpul când vrăjmașii Lui vor fi puși așternut la picioarele Lui. Da, ziua încununării vine, căci este rânduit de Dumnezeu Însuși ca Domnul Isus Hristos să trebuiască să domnească; atunci, și nu până atunci, va fi pace, prosperitate și siguranță. Constatările făcute aici nu sunt halucinații și nici nu sunt închipuiri, ci ele se bazează pe Cuvântul lui Dumnezeu sigur, pe scrierile adevărului. Domnia mondială a dreptății și păcii va veni când domnia se va odihni pe umerii Împăratului rânduit de Dumnezeu pentru aceasta.

Unii ar putea întreba, de ce există o întârziere cu privire la introducerea acestei perspective deosebit de atrăgătoare. Scriptura poate da răspunsul: „Domnul nu întârzie în ce privește promisiunea, cum socotesc unii că este o întârziere, ci este îndelung-răbdător față de voi, nevrând ca vreunii să piară, ci toți să vină la pocăință” (2 Petru 3.9). Înainte ca domnia bună a Domnului Isus să poată fi instaurată pe pământ, asupra acestui pământ păcătos, care leapădă pe Hristos, vor veni furtunile deosebit de îngrozitoare ale mâniei lui Dumnezeu și ale furiei Lui. O serie de dureri va veni una după alta, fiecare va fi mai grea decât cea dinaintea ei. Judecata, se spune, este lucrare străină pentru Dumnezeu; dar dacă El vrea s-o scoată la capăt cu o lume care a lepădat pe Fiul Lui, atunci El va acționa repede, dar cu autoritate irevocabilă. Nu este nici o scăpare de această judecată. Astfel Dumnezeu așteaptă ca tu să nu fi surprins de aceste greutăți, care se vor revărsa peste pământul acesta.

Da, Dumnezeu oferă oamenilor ocazia să revoce hotărârea lumii cu privire la Domnul Isus Hristos și mulți s-au folosit de oferta Lui milostivă. Aceia, care au făcut aceasta, au declarat clar, că ei stau acum de partea Domnului Isus Hristos și au certitudinea binecuvântată că ei, indiferent cât de mari vor fi furtunile judecății, niciodată nu se vor pierde și nici nu vor ajunge sub judecată, căci „acum nu este nici o condamnare pentru cei în Hristos Isus” (Romani 8.1).

Cititorule, probabil la următoarele alegeri vei completa sau nu formularul de alegător, însă gândește-te că bunăstarea veșnică a sufletului tău depinde de felul cum răspunzi la întrebarea care l-a pus pe Pilat așa de mult în încurcătură, „Ce să fac deci cu Isus, care Se numește Hristos?” Este vorba de viața veșnică, de bucuria pe parcursul întregii veșnicii, de aceea, ce vrei să faci cu Isus? Care va fi răspunsul tău? Nu neglija această chestiune de importanță vitală. Indiferența este periculoasă. Astăzi sunt binecuvântări mari și veșnice în apropierea ta. Mâine s-ar putea să fie prea târziu, căci „nu ști ce va aduce o zi” (Proverbe 27.1).